El llibre català

Panoràmica informativa de l'activitat literària

«ELS VINS DE CATALUNYA», DE JAUME CIURANA

Llibre editat per la Generalitat de Catalunya a través del seu Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca del qual és el seu conseller Josep Roig i Magrinyà, cal agrair la seva publicació per què en ell s'hin diu i explica el que convenia que se sabés i es divulgués sobre el que són els vins de Catalunya. De la vinya i del vi en depenen, com s'hi diu, trenta mil famílies pageses habitant principalment les comarques del que en podriem dir la Catalunya pobre. En aquest llibre, importantissim, s'hi explica per Jaume Ciurana i Galceran, gran tècnic d'enologia, diplomat per la Universitat de Talance, a Bordeus, els orígens del vi, el què és la feina ben feta de la verema, la fermentació, la criança i l'envelliment dels vins, l'art de saber-los degustar... i el que és la Catalunya vinícola amb les seves denominacions d'origen, d'Alella, Penedès, Tarragona, Priorat, Empordà, Conca de Barberà, Terra Alta, amb un estudi sobre la seva comercialització actual i una crida a què s'incrementi l'esforç per a perseguir-ne la millora de la seva qualitat, que s'incrementi la inversió en les activitats industrials per aconseguir l'òptima comercialització del vins catalans aquí i a l'estranger, on molts d'ells poden competir perfectament, i amb guany i tot, sobre alguns que si bé la tenen ben guanyada, els ha ajudat a tenir-la el fet que els nostres vins no hagin pogut gaudir de la propaganda adequada que els fes conèixer. Per acabar diguem que en aquest llibre s'hi fa constar que a Catalunya va ser on per primera vegada es va usar el tap de suro per a tapar ampolles de vi, fet molt important pel fet que aquí teníem i tenim una gran indústria surera que fora d'aquí en molts països no tenen. Aquest és un gran llibre amb ilustracions a tot color que cal agrair a Jaume Ciurana i a Josep Roig i Magrinyà, conseller de la Generalitat que l'ha fet possible.

LA REVISTA «L'ESPLAI», PORTAVEU DE LA PROMOTORA DE TELEVISIÓ CATALANA

De la revista «L'Esplai», que es diu portaveu de Promotora de Televisió Catalana, S. A., n'han sortit 41 números. Es sotstitula Publicació dels Països Catalans i d'Occitània. Està molt ben feta, i al darrer número hi recorda l'obra magnífica que feu amb la seva «Justificació de Catalunya», mossèn Josep Armengou, aquest berguedà de tanta vàlua. Però al costat d'això s'hi publica, sense donar-se'n vergonya, una entrevista amb un militant de la CNT de noranta anys i en la seva conversa amb el «periodista» (?) no sap explicar res si no és cagant-se en Déu a cada moment, i dient paraulotes de tota mena que «L'Esplai» reprodueix tan tranquillament. Aquests renecs contra Déu, ofensius per a molts, i a més a més de molt mal gust, que engega aquest desgraciat nonagenari mal educat, L'Esplai els porta en lletres de motllo, sense cap respecte pels seus lectors. Es vergonyós, no ja que hi hagi qui utilitzi aquestes expressions «per a fer més masclo» (?) sinó que hi hagi qui en prengui nota i les escrigui quan el que ell entrevista les hi diu, i també que hi hagi un director que no ho tiri al cove, i permeti que surti imprès. I ja no dic, davant d'això, la que ens espera si a la Televisió Catalana, que té com a portaveu aquesta revista, ens han de donar entrevistes amb tipus com aquest que diem, malparlats, que parlen brut per a fer-se «l'home». A la llista de collaboradors de «L'Esplai» que publiquen, hi he trobat els noms d'alguns bons amics meus, que espero que no permetran que el seu nom hi continuï figurant davant d'una semblant vergonya.

«ELS QUATRE PRESIDENTS», DE JOSEP MARIA POBLET

Josep Maria Poblet no para mai. Jove de vuitanta dos anys, després d'haver anat amunt i avall en l'exili imposat pel franquisme durant tantes dècades i d'haver-nos donat mentrestant les biografies de Josep Anselm Clavé, Angel Guimerà, Antoni Gaudí, Santiago Rusiñol, el general Joan Prim i Prats, Enric Borràs, Marcelli Domingo, Jaume Aguadé, Frederic Soler i Lluís Companys, ara ens dóna aquest llibre en el qual ens presenta els quatre presidents de la Generalitat que són Francesc Macià, el mateix Lluís Companys, Josep Irla i Josep Tarradellas, en un llibre que ha publicat Dopesa a la seva sèrie Pinya de Rossa. Molt bo, com tot el que escriu Josep Maria Poblet, permetrà als que no coneguéren els tres primers i als que saben poca cosa de la persistència nacionalista del darrer, Josep Tarradellas, conèixer ben bé llur manera de pensar i d'actuar al servei de Catalunya. Poblet ha fet un bon llibre. Llegiu-lo.

LA TASCA IMPORTANT EN L'ORDRE DE L'ART QUE FA DEDALVS

Dedalvs és una sala d'art barcelonina que fa un any que funciona, i per a commemorar aquest primer aniversari de les seves activitats ha publicat un nou volum de la seva sèrie de miscel·lànies que amb el nom d'Estudis d'art i de cultura intenta complementar el panorama del que ella presenta. Fins ara ja ha publicat quatre catàlegs, magnífics llibres molt illustratius de les exposicions que ha fet, volums que tracten de Ceràmica Catalana, estudiada per Francesc de P. Bofill i Joan Ainaud de Lasarte; Casagemas i el seu temps, examinats per Marcal Olivar, Josep Palau i Fabre i Maria Aurèlia Capmany —i el catàleg de les obres de Picasso en les quals hi ha la figura de Carles Casagemas; Mobiliari del segle XVIII, vist per Josep Mainar i per Julia Maria Echalecu; Plata espanyola des del segle XV al XIX, catalogada per M. T. Maldonado, A. Montuenga i estudiada per J. M. Cruz Valdovinos i F.-P. Verrié, i ara ha publicat el seu volum cinquè —90 pàgines— amb estudis de Xavier Barral i Altet, sobre un cap romànic del Claustre de Ripoll; Jaume Barrachina que hi parla d'un claustre empordanès del cercle del Mestre Bartomeu; Maria Rosa Manote hi presenta un relleu català del Museu del Louvre; Santiago Alcolea Blanch tracta del que era entre els anys 1775 i 1808 la pintura de flors a l'Escola de Dibuixi i Nobles Arts de la Junta de Comerç de Barcelona; Vicent Mestre comenta el primer romanticisme artistic a Barcelona amb el retorn a «el medieval», i Francesc Fontbona hi parla del que fou la crítica d'art en el Modernisme català. Dedalvs fa obra molt bona amb aquests volums d'Estudis d'art i de cultura, tenint en compte com diuen que no hi ha cap òrgan de difusió especific per a les noves investigacions dutes a terme en la magra situació que travessa l'estudi de la història de l'art a casa nostra. Feina ben feta, per la qual cal felicitar els que ho duen a terme. Endavant!

LLIBRES PER A INFANTS

A la Collecció Titelles que a l'Editorial Joventut dirigeix Montserrat Tintó i Espelt hi ha sortit «Pif, paf, poma», resum de l'espectacle d'ombres, fet per ella mateixa, «La Meritxell», de Rita Culla, «Qui són?», de Pia Villarubias i «Elisenda i Maximilià», de Fernando Krahn, anglès, traduit al català per Marta Farrés. La mateixa editorial publica la Collecció Tina Ton —Audiovisuals pedagògics Claret—, lletra i dibuixos de la mateixa Pia Villarrubias, dotze volums, sis dels quals ja havien sortit: —La marieta, Les sabates noves, Els globus, L'excursió, Per què plores?, La masia—, i ara s'ha complementat amb Bombolles de sabó, La papallona, Passejada, Bon dia, Deixa'm jugar i L'escola, que clou un llibret d'Orientació didàctica per a pares i mestres, amb idees per a fer us d'aquest material. Molt útils pels nanos més petits, aquests llibres que no són sinò una seqüència d'imatges, que els brinden ocasió per a aprendre a parlar.

«TRADICIONS, MITES I CREENCES DELS CATALANS», DE XAVIER FABREGAS I JORDI GUMI

Aquest llibre honora Edicions 62, que l'ha publicat dins de la seva collecció de «Vida i Costums dels catalans» en el qual se'ns hi presenta la pervivència de la Catalunya ancestral. Es un llibre covat una pila d'anys per Xavier Fàbregas com ell mateix explica, anant amunt i avall de les terres catalanes. Amb la traça amb què ell sap fer-ho com ens ho ha demostrat en el munt de llibres que ha escrit sobre teatre, endinzat ara en l'etnologia i l'antropologia ens fa reviure tradicions i costums, rites i cultes religiosos que el franquisme va tractar d'ofegar. Jordi Gumí, «Maitre photographe européen» com ha estat declarat per l'Associació Europea de fotògrafs professionals, professor de fotografia que és a l'Escola Massana i sots director de l'Institut d'Estudis Fotogràfics, que ha publicat també una pila de llibres sobre l'art romànic i el gòtic català entre altres, illustra abundosament a tot color aquest d'ara, que és una veritable joia sobre les nostres llegendes, les nostres festes populars i les nostres devocions. Cal felicitar a Xavier Fàbregas, Jordi Gumí i Edicions 62.

ACTIVITAT LITERARIA DIVERSA

El Grup del Llibre, que tan bona feina ve fent, ha publicat «Holocaust», de Gerald Green, premi de la pau Dag Hammarskjoeld del mèrit literari, que fou. Es la versió íntegra, en traducció que ha fet Avelli Artis-Gener. Té 403 pàgines i ha estat editat per Pòrtic.

— «Plou sobre mullat» és el títol que duu el darrer llibre que ha publicat Vicenç Riera Llorca. I com s'hi diu i és ben cert, en la presentació amb la totalitat de la seva obra Riera Llorca es proposa deixar un testimoni de l'ambient que les circumstàncies de la guerra civil li feren viure a Catalunya, i després a l'exili conseqüent a França, a la República Dominicana, i a Mèxic on hi estigué vint i sis anys. El llibre ha estat editat per Galba.

— El volum 24 de la sèrie de les millors obres de la literatura catalana que venen publicant conjuntament la Caixa i Edicions 62, conté Jacobé i tretze narracions més de Joaquim Ruyra, totes elles en l'ambient de les terres gironines i els aires de Blanes. Josep Maria Batllori, des de Calella de Palafrugell n'ha fet la tria i senyala Ruyra com un dels narradors més significatius de la primera meitat del segle XX. Carme Arnau en traça la biografia.

— Les Edicions del Mall han publicat «Amb un paper i un llapis», volum en el qual s'aplega tota l'obra de creació poètica que en els darrers anys ha fet Miquel Alzueta i Montalà, barceloni de vint-i-tres anys que fa periodisme. En la seva poesia hi ha realment emoció.

— Jordi Mir, aquest excursionista que no para, ha escrit el segon volum de Indrets de Catalunya —llibre de motxilla de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat— on aquest cop ens fa viatjar a cavall del Pirineu pel Vallespir, el Rosselló, el Conflent, Andorra, la Vall d'Aran... per a dur-nos després del Pallars al Matarranya pel Pallars Jussà, la Baixa Ribagorça, Llitera, el Segrià, les Garrigues, el Priorat, la Ribera de l'Ebre... i finalment de la costa al pre-Pirineu, pel Tarragonés, Garraf, el Vallès occidental, la Selva, Osona, el Solsonés... El llibre es clou amb una Taula toponimica ben completa.

— On és el vostre Déu?, és el títol d'un llibre de la Collecció L'Espiga, que publica l'Abadia de Montserrat, on amb un pròleg de Jordi Molas, s'endinzen en el tema Ramon Nogués, Hilari Raguer, Lluís Duch, Roser Bofill, José M. Valverde i Maur M. Boix.

— «La revolució industrial a la comarca d'Anoia», publicat a la sèrie Episodis de la Història que edita Rafael Dalmau, és un estudi que ha fet Josep Maria Torres i Ribé en el qual hi destaca les tres indústries fonamentals de la comarca: la de la llana (anquilosada en la tradició), la cotonera (inadequada en el medi geogràfic) i la d'adobar pells (amb l'èxit d'unes tècniques rudimentàries) i diu que si la dinàmica d'aprofitament dels recursos comarcals fou la base del gran desplegament industrial d'Igualada, les limitacions insalvables d'aquest mateix marc geogràfic condicionaren inevitablement el seu fracàs un haver-se d'enfrontar a les transformacions profundes exigides pel procés de la revolució industrial.

— «Sobre la ideologia blasquista» és el títol del llibre que ha escrit Alfons Cucó, professor a la Universitat de València i senador socialista que va donar l'any 78 una conferència dins el cicle que la dita Universitat va organitzar conmemorant el cinquantè aniversari de la mort de Vicent Blasco Ibáñez. El seu text ampliat el publica ara, i en diu que és «un assaig d'aproximació» donat que aquell fou no solament un enorme personatge de la història pròxima del País Valencià, sinó també un creador de primera magnitud de tota una època de la política valenciana. El llibre ha estat editat per Eliseu Climent, de València, a la seva collecció 3/4.

— «Afrodissiac» és el títol que porta una «selecció de textos eròtics d'Anaïs Nin», amb vuitanta dibuixos de Joan Boyce, que Jordi Arbonès ha traduït al català de l'edició americana publicada per Crown-Publisher. Duu una introducció que hi posa la mateixa Anaïs Nin, i el llibre ha estat publicat ara en edició molt acurada per Aymà

— A la sèrie de «El món del saber» que editen les Publicacions de l'Abadia de Montserrat hi ha sortit un llibre de gran format (24x32,5 cms.) escrit per Ron Carter «Els orígens de la Història» el qual, editat en anglès per Educational Macdonald (que n'ha cedit els drets a Laimes Llibres que el dona en català, castellà, basc i gallec) ha estat traduït per Jaume Martí Olivella. En ell s'hi pot seguir l'evolució del món des de 4000 anys abans de Crist fins 1600 anys després, a través dels sumeris, els egipcis, els eqeus, els babilonis, els hittites, els fenicis, els assiris, els perses, els hebreus, els xinesos i els indis.

J. V.

novetats catalanes del mes

EDITORIAL BARCINO

LLIBRE DE SENT SOVÍ (Receptari de cuina), a cura de Rudolf Grewe. Col·lecció «Els nostres clàssics», 115. 254 pàgines.

EDITORIAL LAIA

LES DARRERES TENDÈNCIES DE LA POESIA CATALANA (1968-1978), Vicenç Altaió i Josep M. Sala-Valldaura. Col·lecció «Les Eines», 57.
EL DETECTIU, EL SOLDAT I LA NEGRA, Jordi Coca. Col·lecció «Les Eines», 58. 104 pàgines.

EDITORIAL PÒRTIC

Entre l'acció i l'esperança-2. CONSTRUIR CATALUNYA, Jordi Pujol. Col·lecció «Pòrtic 71». 316 pàgines.
Entre l'acció i l'esperança-1. DES DELS TURONS A L'ALTRA BANDA DEL RIU (escrits de presó), Jordi Pujol. **4.ª edició.** Col. «Pòrtic 71». 236 pàgs.
COM ES FA UN LLIBRE (inclou un diccionari de les arts gràfiques), Miquel Joseph i Mayol. Col·lecció «Pòrtic 71». 336 pàgines.

EDITORIAL SELECTA/CATALONIA

LAURA A LA CIUTAT DELS SANTS, Miquel Llor. Col·lecció «Antílop», 4. 276 pàgines, **12ª edició.**
EL JARDINER, Rabindranath Tagore. Traducció M. de Quadras. Col·lecció «Biblioteca Selecta», 294. 206 pàgines. **7.ª edició.**

EDITORIAL TEIDE

DE L'EDAT MITJANA AL RENAIXEMENT, J. Rubió i Balaguer, de l'Institut d'Estudis Catalans. Figures literàries de Catalunya i València. 500 ptes.
SOCIOLOGIA D'AVUI, Briongos, Hernández, Mercadé. Sistematització de la problemàtica sociològica actual. Col·lecció «Què cal saber», 14.

PUBLICACIONS DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

PREGARIES D'AVUI I DE SEMPRE, a cura de Bernabé Dalmau. **3.ª edició.** Col·lecció «El Gra de Blat», 1. 230 pàgines. 300 ptes.
LA POESIA, UN COMBAT PER CATALUNYA, Joan Colomines. El compromís dels escriptors durant els anys de la Dictadura.
DIARI D'UN EXILIAT, Fets viscuts (1936-1945), Ramon Moral i Querol. La realitat viscuda als camps de concentració i amb la invasió nazi a França.
EN FRANCESC, EN DANIEL I ELS QUISSOS, Carme Suqué i d'Espona. Illustracions de Maria Rius. Col·lecció «La Xarxa», 26. 325 ptes.
PETIT RETAULE DE LA VIDA MEDIEVAL, Enric Bagué. Illustracions de Joan-Andreu Vallvé. Col·lecció «La Xarxa», 25. 325 ptes.
EL PARE SANT BENET, M. Regina Goberna. Illustracions de M. Lourdes Viñas. Atractius textos i dibuixos amb motiu del XV centenari. 275 ptes.
CALENDARI SERRA D'OR 1980. Mercats i fires de Catalunya. Fotografies a tot color de Jordi Gumí. 375 ptes.
L'UNIVERS. Enciclopèdia el món del saber. I.
ELS ORÍGENS DE LA HISTÒRIA. Enciclopèdia el món del saber. II. Una eina de treball imprescindible per a tothom. Illustracions a tot color.

LLIBRES RECOMANATS

QUAN?, de Miquel de Palol. «Óssa Menor». 102 pàgines. (Aymà-Proa).
L'AMANT DE LADY CHATTERLEY, D. H. Lawrence. Trad. J. Arbonès. (A.-P.).
ELS VENÇUTS, 1939, Xavier Benguerel. (Club del Llibre, edicions).
DICCIONARI DE LA LITERATURA CATALANA, J. Molas i J. Massot. (Edic. 62).
L'ART GÒTIC CATALÀ (II). Segles XV i XVI, A. Cirici i J. Gumí. (Edicions 62).
ELS CATALANS ALS CAMPS NAZIS, Montserrat Roig. **3.ª ed.** (Edicions 62).
PROVERBIS, DITES I FRASES FETES DE LA LLENGUA CATALANA, S. Perramon.
GENTILICIS DELS PAÏSOS CATALANS, Josep M. Soler i Janer. (Ed. Millà).
OBRES COMPLETES DE J. M. DE SAGARRA — TEATRE I, «Bibl. Perenne», 29.
HISTÒRIA DE CATALUNYA, F. Valls i F. Soldevila. «Antílop», 17. (Ed. Selecta).
PILAR PRIM, Narcís Oller. **7.ª edició.** Col. «Antílop», 5. (Ed. Selecta).
EL BOSC I LA CIUTAT, M. Monge. Ecologia. 200 ptes. (Ed. Teide).
ELS PRONOMS FEBLES, J. Gelabert. Clar i pràctic. 220 ptes. (Ed. Teide).
H.ª CONT.ª DE CATALUNYA (1800-1975), Vergés/Comas/Calonja. (Ed. Teide).
DICCIONARI DE SINÒNIMS I ANTÒNIMS, S. Pey. 500 ptes. (Ed. Teide).
LES TRES POMES D'OR, Francesc Bofill. «Llibres del sol i de la lluna». (P.A.M.).
JO SOC LA GIRAFA, Francesc Salvà. «Llibres del sol i de la lluna». (P.A.M.).
INDRETS DE CATALUNYA II, Jordi Mir. «Llibre de motxilla», 9. (P.A.M.).
EXCURSIONISME I FRANQUISME, Estanislau Torres. «Llibre de Motxilla».
ENCICLOPÈDIA DE PREGUNTES I RESPOSTES. Illustrat en color. (P.A.M.).

llegiu llibres en català

Literatura para menores

Aportación de Joaquim Carbó

UNA tradición fecunda, con nombres de primera fila a través del tiempo, impide considerar globalmente su literatura, la dedicada, de antemano, a un sector de lectores. La Infantil, por ejemplo, ha contado siempre con cultivadores destacados. Entre nosotros, en la actualidad, además son numerosos. Tanto por un afán inicial de cooperar a la difusión de la lengua, como por el resultado saludable de que esta literatura se ha vendido y se vende bien, niños y adolescentes cuentan con una buena y abundante oferta de libros en lengua catalana, de forma que, como corolario, la narrativa concebida con esta dedicación pasa por un buen momento.

La aportación de Joaquim Carbó (Caldes de Malavella, 1932) es ya muy considerable en nuestro repertorio de lecturas para muchachos; es una línea importante en la obra de este autor, que ha tenido recientemente continuación con dos volúmenes: **En Felip Marlot** (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1979) y **Calidoscopi de l'aigua i el sol** (Edicions del Mall, Grup Promotor, 1979), dos obras de corte muy diferente, pero representativas, precisamente en su diferenciación, de dos modos de hacer dispares que suelen manifestarse en este sector de la creación

No se trata de que sean dos obras antagónicas: por el contrario, dentro de lo que es estrictamente lógico, hay en ambos libros la huella de su autor, con una misma facilidad de lenguaje, un mismo sostenido sentido del humor y una misma mirada ilusionada hacia las cosas y las personas. También, una misma fantasía. Ocurre, sin embargo, que esta fantasía juega su papel con libertad y alegría en las narraciones de **En Felip Marlot**, mientras que es sometida a una gran carga didáctica en **Calidoscopi de l'aigua i el sol**. La eterna disyunción entre enseñar y deleitar, pretendidamente resuelta con el archirrepetido «enseñar deleitando», fórmula más fácil de enunciar que de llevar a la práctica, puesto que su secreto reside, precisamente, en la medida y distribución de los elementos, ya que su fusión profunda sólo se produce cuando la lectura obra «deleitando» y no recuerda que, además, pretende «enseñar».

Calidoscopi de l'aigua i el cel es un buen ejemplo de novela bien construida, abierta a la fantasía pero pendiente de la vida de cada día, proyectada al futuro pero sin olvidar que lo que realmente cuenta es el presente. Había que contar con la experiencia de Carbó para poder construir con éxito una narración de este tipo, pero, simultáneamente, el marco natural y la acción de las fuerzas de la naturaleza brindaban al escritor la oportunidad del «enseñar deleitando», y el escritor, que en otras muchas ocasiones ya ha franqueado este camino, ha insistido en esta línea. El resultado, inevitablemente, sobre una construcción narrativa válida y bien trazada, es la acumulación de elementos didácticos, los cuales, en demasiadas ocasiones, superan la dosis que, desde un punto de vista de eficacia creadora, parece prudente.

En las nueve narraciones de **En Felip Marlot** hay una mayor libertad y menos segundas intenciones —o éstas se advierten menos, que para el caso es lo que cuenta—, de manera que el resultado es, pese a su dedicación sectorial, uno de los libros más singulares del escritor. El nombre del protagonista de estas narraciones, según el mismo Carbó, «és un homenatge a Phil Marlowe», pero el resultado no se queda sólo en homenaje e, incluso, sin exagerar, puede apuntarse que nuestro escritor, en lugar de homenajear, destruye. Hay, en el fondo, un proceso explicable pero profundo: Carbó, escritor consciente e informado, admira la maestría que Raymond Chandler ha demostrado al perfilar su célebre detective, pero, al hacer una contrafigura de esta creación, a partir del modelo, procede según su propio gusto y, con ello, resulta «un detectiu tendre, que no té res a veure amb la violència d'aquelles narracions»... Lo cierto es que es todo Carbó el que, en esta creación, escapa de Chandler y su Marlot se halla, por ejemplo, ante estos problemas que muy pudieron haber sido planteados por Pere Calders: «Havia de decidir si començava per l'aventura d'un sergent d'infanteria que em va venir a buscar perquè havia perdut el pas, o per la d'aquell barber que no volia prende el pèl a ningún, o per un famós cantant d'òpera que no trobava la veu enlloc».

Lo cierto es que, después de la lectura, Raymond Chandler y su Phil Marlowe son una simple referencia o, si se quiere, un punto de partida que ha sido superado y tergiversado gracias a la misma libertad creadora que sobresale en el libro. El resultado es un tipo singular, que la fecundidad de Carbó no tiene que haber agotado necesariamente con este volumen. Quizá pueda parecer una extrapolación hablar de «caricatura», sobre todo porque los lectores normales del volumen han de carecer de las referencias ineludibles, pero lo cierto es que la transformación del Marlowe primitivo en este Marlot carboniano sólo es explicable por medio de este procedimiento. Y la caricatura, en este caso, es eficaz y productiva, porque consigue un buen resultado global y se manifiesta a través de una serie de casos rica y divertida, pese a que, en relación con algunos de ellos, ni siquiera de «casos» pueda hablarse con propiedad. Hay una feliz conjunción de humor —y de burla en el fondo—, narración y lengua, de forma que, en pocas ocasiones se consigue que cada elemento ocupe tan bien su lugar y tan a su tiempo. Las narraciones son la sublimación de la intrascendencia: con garbo, imaginación y humor que, acto seguido, inician un camino hacia lo trascendente. Y las referencias caldersianas aparecen una y otra vez: «La veu era l'únic que encara no havia perdut del tot, i dic del tot perquè a mesura que parlava se li esquerdava més i més».

Estas dos aportaciones de Carbó demuestran, de nuevo, que lo que hay que valorar especialmente es que el sector de las publicaciones para niños y adolescentes sea servido por escritores de verdad.

Josep FAULI

El profesor Fernando Martorell acaba de publicar su segunda novela titulada «Ya nada importa»

Tenemos noticias de que el eminente angiólogo, Dr. Fernando Martorell, va a publicar, a través de EDICIONES PICAZO de Barcelona, su segunda novela titulada «YA NADA IMPORTA». Su aparición está prevista para mediados del mes de febrero.

«YA NADA IMPORTA» trata de la entrañable amistad entre dos hombres, dos auténticos amigos, truncada por los acontecimientos de la Guerra Civil española. El libro describe dos caracteres totalmente opuestos que, por su diferente forma de interpretar la vida, son arrastrados a un triste desenlace.

Así como su primera novela «HABITACION 34» describía una serie de casos curiosos relacionados siempre con la Medicina, «YA NADA IMPORTA» es, más bien, una novela mitad psicológica, mitad política, en donde los protagonistas principales podrían ser un reflejo de carácter de dos personas muy allegadas al autor. — R.